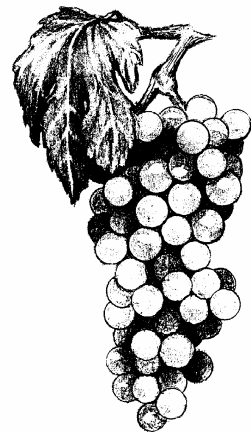

Laurentius

Zpravodaj komínské farnosti

číslo 4 ročník VIII

Slavnost Seslání Ducha s

Komín, kostel sv. Vavřince

Jundrov, kostel P. Jeř

Duch Svatý nekonečně jemný a respektující lidskou svobodu, zasahuje do duše, jen když je zavolán a jen když přistoupím na jeho tajemnou a velkolepou hru.

G. Courtois

Obsah čísla

- 2 / Farní anketa - vyhodnocení
- 2 / Letnice: Slavnost Seslání ...
- 3 / Svatost – úkol nad naše síly
- 4 / Rozhovor s exorcistou
- 7 / Rozhovor s Ing. Emilem Čoupkem
- 9 / Hliněná nádoba
- 10 / V vaničce je dítě...
- 11 / Letní dovolená pro rodiny
- 11 / Anselm Grun v Brně
- 12 / Škola učednictví
- 12 / Inzerce
- 12 / Koutek pro děti
- 13 / Utěšitel
- 13 / Proč radost ?
- 14 / Jak vyjít s mužem při MS ve fotbale
- 15 / Pořadí oblíbenosti rubrik v anketě
- 16 / Zájezd do Itálie

Svatodušní slovo

Prožili jsme krásný měsíc květen, měsíc Panny Marie v které jsme se snažili chválit a oslavovat Bohorodičku. Mnozí z nás už možná jen nostalgicky vzpomínali na období, kdy při tzv. Májových pobožnostech bylo plno květin, svící a malé děti v krásných šatech říkaly básničky a do toho všeho se zpívali mariánské písně. Je to jistě jedna z možných forem jak oslavit Pannu Marii, ale není to žádné závazné absolutní pravidlo.

V úctě k Panně Marii musí být něco mnohem víc než jenom tvrdošíjné lpění na jedné oblíbené písni.

V Písmu svatém jsem nikde nenašel, že by Marie vytýkala Alžbětě, že ji vzdala malý hold či malou úctu, když ji

Zpravodaj vydává římskokatolický farní úřad Komín, Kristenova 25, Brno. P. Petr Hošek je k dispozici na faře v pondělí a ve středu v čase 15.00 – 17.00 hod. a na telefonu 5 41 22 31 91 lze domluvit i jiný termín. Redakční rada: Zdeněk Šujan, P. Petr Hošek, Pavla Drinocká, Eva Vopičková Termín odevzdání příspěvků pro příští číslo: **10. 8. 2006** příspěvky zasílejte: laurentis@centrum.c

přišla navštívit. Protože se dokázala od těchto banálních věcí oprostit a věděla, že ke vztahu to není důležité. Nám tato dokonalost bohužel ještě chybí.

V těchto dnech se otevíráme Duchu Svatému a chceme, aby přišel a zasáhl do našeho života nebo spíše nám pomohl v našich těžkostech. K tomu, aby Duch Svatý opravdu přišel a v dobrém ovlivnil náš život musíme přece udělat něco mnohem víc, než jenom úzkostlivě lpět na té, či oné písni. Potom by se nám totiž mohlo stát co zažil apoštol Pavel v Efesu, kdy na dotaz jestli přijali Ducha Svatého, dostal odpověď. „Vždyť my jsme ani nevěděli, že nějaký Duch Svatý existuje.“

P. Petr Hošek

Farní anketa - vyhodnocení

Michal a Petra Večeřovi - Zdeněk Šujan

Milí čtenáři, rádi bychom se nyní pokusili stručně zhodnotit anketu a seznámit Vás s jejími výsledky.

Na dotazník odpovědělo 101 respondentů převážně z komínské farnosti (87% odpovědí), z toho bylo 67% žen a 33% mužů, jejich věkový průměr je 58 let. Je zřejmé, že tento věkový průměr je pouze průměrem respondentů, nikoliv farnosti (neúčastnily se děti a dotazník také vypovídá o zájmu různých věkových kategorií). Nejmladší účastníci bylo 16, nejstarším 84 let. Většina dotázaných se shodla, že by si chtěla číst o farnosti, o její historii i aktuálním dění, ovšem víceméně zájem projevila o většinu

rubrik. Nejvíce negativních či nerozhodných odpovědí bylo na rubriku, kterou by si děti vedly samy, farní inzerci a básně a modlitby. V připomínkách k obsahu se často objevovala spokojenost se zpravodajem, přání více se dovědět o dění ve farnosti, méně opisovaných textu a chvála rozhovoru p. Drinocké.

Nejvíce kladných ohlasu se dočkalo č. 2 letošního roku (a v něm anekdota „Nezapomeňte zajít na pivo“). Co se týče formální stránky zpravodaje, většina respondentu je spokojena s jeho formátem, velikostí písma a počtem čísel za rok. Určité výhrady jsou k řešení první strany (obsah jinam a větší prostor pro otce Petra), pravopisu a typografické úpravě (sazba, font).

Většina účastníku ankety preferuje tištěnou verzi zpravodaje, žádný respondent neprojevil zájem o výhradně internetovou formu.

Údaje z dotazníku budou pro lepší přehlednost zpracovány v grafech a i s Vašimi komentáři vyvěšeny v komínském kostele na nástěnce.

Chci poděkovat všem, kteří se ankety zúčastnili i těm co ji tvořili či vyhodnocovali.

Letnice – Slavnost Seslání Ducha svatého

(Podle Raniero Cantalamessy)

Latinský název letnic - „Pentecostec“ znamená „padesátý den velikonoční slavnosti“. Seslání Ducha svatého

nedílně patří k události velikonoce, je jejich naplněním a vyvrcholením.

Letnice tu byly už před letnicemi... Svátek letnic se slavil už v židovství, a právě během tohoto svátku Duch svatý sestoupil na apoštoly a další učedníky. Nelze zcela porozumět křesťanským letnicím, neznáme-li význam letnic židovských.

Duch svatý sestoupil na církev v den, kdy si Izrael připomínal dar Zákona a smlouvy. Svatý Augustin k tomu říká: „V den letnic obdrželi židé Zákon psaný Boží rukou a v týž den přišel Duch svatý.“

Toto objasňuje, proč Duch svatý sestoupil na apoštoly zrovna o svátku židovských letnic: aby ukázal, že on je nový, duchovní zákon, že zpečetuje novou a věčnou smlouvu a posvěcuje církev. „Svůj zákon jim dám do nitra, vepíši jim jej do srdce“ (Jer 31,33).

Duchem svatým vepsal při křtu Bůh zákon do našich srdcí. Tento nový zákon je láska (srv. Řím 5,5), která nás uschopňuje i k dodržování ostatních zákonů a umožňuje nám chodit podle Ducha a žít podle evangelia.

Svatost - úkol nad naše síly!

Z knihy J. Philippa: "Ve škole Ducha svatého"

Svatosti není možné dosáhnout vlastními silami. Celé Písmo nás učí, že svatost může být jen plodem Boží milosti. Ježíš

nám říká: "Beze mne nemůžete dělat nic" (Jan 15,5) a svatý Pavel: "Vůli sice mám, ale dobro vykonat nedovedu" (Řím 7,18). Sami svatí to dosvědčují. Poslechněte si, co o posvěcování, tomto Božím plánu s námi, říká Ludvík Grignon z Montfortu: "Ó jak obdivuhodné dílo: prach proměněný ve světlo, nečistota v čistotu, hřích ve svatost, stvoření ve Stvořitele a člověk v Boha! Ó obdivuhodné dílo, opakuji, ale dílo samo o sobě těžké a pouhé přirozenosti nemožné; jen Bůh je může svou milostí dovést k cíli, a to milostí hojnou a mimořádnou. Samo stvoření světa není takovým veleedílem jako toto."

Ať je naše úsilí jakékoli, sami sebe změnit nemůžeme. Jen Bůh může plně zvládnout naše chyby, naše omezení v oblasti lásky, jen on dokáže dostatečně silně působit na naše srdce. Když si toho budeme vědomi, vyhneme se mnoha zbytečným bojům a zklamáním. Nemáme se snažit stát se svatými svými vlastními silami, ale najít způsob, jak jednat tak, aby nás svatými činil Bůh.

Vyžaduje to mnoho pokory (musíme se vzdát pyšné touhy dostat se ze všeho vlastními silami, přijmout svou ubohost atd.), ale zároveň je to velmi povzbudivé.

Jsou-li totiž naše síly omezené, Boží síla a láska jsou naopak bez hranic. Máme spolehlivý prostředek, jak tuto lásku a sílu přivést na pomoc naší slabosti: stačí svou slabost pokojně přijmout a vložit všechnu důvěru a naději v Boha. Je to vlastně velmi prosté, ale na to, abychom to pochopili a hlavně dělali,

potřebujeme, jako ostatně na všechny prosté věci, mnoho let.

Tajemství svatosti je tedy v jistém smyslu v pochopení, že od Boha můžeme získat všechno, pokud víme, jak na něho zapůsobit. To je tajemství malé cesty svaté Terezie z Lisieux: Bůh má otcovské srdce a my od něho můžeme spolehlivě získat vše, co potřebujeme, umíme-li ho vzít za srdce.

Domnívám se, že myšlenku, že od Boha lze získat vše, našla Terezie u svatého Jana od kříže, který byl jejím téměř jediným učitelem. Ten v Duchovní písni píše:

"Moc a umíněnost lásky je velká, vždyť je s to zajmout a svázat i samotného Boha. Šťastná duše, která miluje, protože má Boha jako vězně, odsouzeného ke všemu, co bude ona chtít! Protože (on) je takové povahy, že když na něj působí láskou a dobrem, přimějí ho k tomu, aby udělal, co budou chtít."

Tato smělá věta o tom, jakou moc může mít naše láska a důvěra nad Božím srdcem, obsahuje krásnou a hlubokou pravdu. Týž svatý Jan od Kříže ji na jiném místě vyjadřuje jinými slovy: "Tím, co se dotýká Božího srdce a získává si je, je pevná naděje."

A ještě: "Bůh si tak vysoce cení naděje duše, která se k němu stále utíká a spoléhá pouze na něho, že se dá v pravdě říci, že tato duše dostane všechno, v co doufá."

Svatost tedy není náš plán, ale něco, co se získává od Boha. Existují dokonce spolehlivé prostředky k jejímu získání,

vše je v tom, že pochopíme jaké. Všichni máme moc stát se svatými, jednoduše proto, že Bůh se nechává přemoci důvěrou, kterou do něho vkládáme. To, co si vysvětlíme dále, má za cíl nás na tuto správnou cestu uvést.

Rozhovor s exorcistou. Tam, kde není láska, dej lásku a najdeš ji !

Lenka Fojtíková

V polovině března se na Moravě a v Čechách konaly exercicie, které pro laiky, řeholnice i pro kněze vedl exorcista z Malty P. Elias Vella. Přijal pozvání také na letošní charismatickou konferenci. Rozhovor vyšel v deníku Naše Slovácko.

Pokud někdo slyší slovo exorcista, vybaví se mu středověk. Někteří si myslí, že tato služba není potřebná. Jiní zase pod vlivem filmů o vymítání ďábla tuší senzaci. Co byste po zkušenostech z dlouholeté praxe těmto lidem řekl ?

Úkolem exorcisty není výhradně osvobozovat posedlé zlým duchem. Pomáhám mnoha lidem, kteří se přímo nebo nepřímo nějak zapletli se satanismem, okultismem, spiritismem, New age. Prvořadým úkolem exorcisty je odhalovat negativní stránku těchto praktik a nauk a pomáhat těm, kteří jsou již nějakým způsobem zainteresovaní. Posedlost ďáblem se samozřejmě objevuje i dnes, ale ne v takové míře, jak bychom si možná představovali.

Mladí lidé se občas jen tak z legrace baví vyvoláváním duchů. Nezasvěcení netuší, že tyto hrátky s sebou nesou následky. Jak mohou účastníky poškodit?

Mohou je ohrozit jak psychologicky, tak duchovně. Roky dospívání jsou vždy určitou dobou dobrodružství. Mládež často provozuje vyvolávání duchů, protože to bere jako zábavu nebo hru. Může si však vážně poškodit psychiku. Dostaví se úzkosti, fobie. Bohužel mnoho těchto mladých lidí nakonec skončí u psychiatra. Po duchovní stránce si navíc otvírají dveře pro vstup zosobněného zla.

V České republice je teď velmi moderní chodit například ke kartářkám. Těmto "podnikatelkám" obchody jen vzkvétají. Jejich služeb využívají dokonce i věřící lidé. Příznivci kartářek tvrdí, že jim dotyčná žena řekla i to, o čem věděli jen oni sami. Jak je to možné?

Tady se ocitáme v okultním světě, kde je výklad karet nejrozšířenější formou. Když chceme znát svoji budoucnost, znamená to, že v podstatě prodáváme vlastní svobodu, a to má negativní dopad na duchovní i psychologickou oblast. Místo toho, abychom sami vytvářeli osobní dějiny, očekáváme, že se tyto věci v našem životě prostě stanou. Jako bych už neměl žádnou možnost měnit osud. Naše myšlení přestane být aktivní. A jak je možné, že věštkyně znají nějakou skutečnost? Často je to problém hadačství. Věštění přichází buď z minulosti nebo budoucnosti. Kartářky se chytanou detailů, které jim sdělíme a ony je pak rozvíjí, psychologicky vycházejí vstříc a těží z toho v budoucnu. Kartářka předdisponuje klienta k určité situaci.

Například někomu řekne, že za rok ztratí práci. Sdělení v dotyčné osobě způsobí, že dostane strach nebo začne svou práci dělat tak, že ji za rok skutečně ztratí. Pak je ještě další možnost, že ve vykladači je

nějaká moc. Ta nemůže být od Boha, protože věštění bible zakazuje. Přichází tedy z protipólu. Jestliže někdo věští budoucnost, tak je to z moci, kterou dostal od Božího nepřítele, a to jistě velmi silně ohrozí vaši budoucnost.

Mnoho lidí v poslední době hledá pomoc v psychologických poradnách, kde se zabývají tzv. rodinnými konstelacemi. Jaký máte názor na tuto terapii?

Podle mého názoru jsou rodinné konstelace dalším typem terapie založené na New Age. Zpočátku se může zdát, že má tato terapie jisté pozitivní výsledky. Z dlouhodobého hlediska jsou negativní a poškozují člověka duchovně i psychicky. Neodvážil bych se je proto doporučit.

OBA DĚLÁME, JSME MLADÍ A ZDRAVÍ,
TAK PROČ BYCHOM SE NEROZVEDLI?

Představte si, že se setkáte s člověkem, který se teprve nedávno stal věřícím křesťanem a nyní váhá, ve které církvi se má nechat pokřtít. Jaké byste uvedl hlavní argumenty, že by to měla být právě katolická církev, když se mnohým může zdát, že není tak

radostná a otevřená mladým lidem jako jiné křesťanské církve?

Bohužel je možné, že katolická církev není tak radostná, jak by mohla být. Ale to záleží na lidech, kteří se k ní hlásí, nějakým způsobem žijí a předávají svou víru. Člověk musí hledat pravdu, a to by mělo převažovat nad skutečností, že v církvi nežijí všichni lidé podle toho, co Kristus hlásal. V první řadě by si tedy člověk měl položit otázku: Kým je pro mne Kristus? Protože učení katolické církve je postaveno na tom, že následujeme našeho Spasitele, který stále žije. V ostatních náboženstvích následují pouze poselství zakladatele, který je již mrtvý. Navíc nemůžeme věřit v Krista podle našich představ, musíme ho přijmout celého, jak ho nacházíme v bibli, v evangeliu. Kristus založil jednu církev, na apoštolech. Nelze ho přijímat jen v některých jeho částech. A Kristus přijatý v celistvosti je právě v katolické církvi. Je pravdou, že v některých církvích na rozdíl od katolické je radost zřetelnější. Není ale možné přijmout nějakou církev jen proto, že v ní najdete něco pěkného, aniž byste šli dál. Nejde nehledat a nenalézat celou pravdu.

Lidé, kteří uvěřili v Ježíše Krista ví, že satan už byl poražen. Proč potom žijeme ve světě, kde je tolik zla a kde tolik lidí dává přednost právě zlu před dobrem?

Satan byl poražen krví Kristovou a on to ví, proto se snaží oslabit království Boží. A dělá to tak, že se snaží lží některé duše z tohoto království vyrvat. Proč tolik lidí dává přednost satanovi před Kristem? Protože je jednodušší dělat zlo než konat dobro. Je jednodušší rozbít sklo než ho potom spravit. Satan tolik přitahuje, protože nabízí jednodušší a snazší věci

než Kristus, který vybízí k obtížnější cestě. Není to tak jednoduchá věc.

Mohou si lidé, kteří jsou posedlí, za tuto skutečnost sami nebo se může obětí satana stát kdokoliv?

Jsou osoby, které nesou veškerou zodpovědnost. Jestliže si zahrávaly se satanismem a spiritismem, otevřely se zlému duchu. Mohou ho vyprovokovat a v tom případě jsou za svou posedlost zodpovědné. Pak jsou další, a je jich mnohem víc, kteří se stali vlastně oběťmi. Můžeme říct, že byli napadeni. V těchto případech není dotyčný zodpovědný, protože k posedlosti nedošlo následkem nějakého negativního jednání. Často jsou posedlé osoby relativně dobré.

Dá se spolehlivě rozpoznat, kdy je člověk posedlý a kdy trpí nějakou psychickou nebo duševní poruchou?

Jestliže někdo viděl film *The Exorcism of Emily Rose* (v ČR *V moci ďábla*, pozn. red.), tak tam je velmi zřetelný konflikt mezi lékařskou vědou a spiritualitou. Nejsme-li dostatečně bdělí, hrozí nebezpečí, že lékařství a spiritualitu postavíme do protikladu. Symptomy, které nacházíme u psychických nemocí, například u hysterie, epilepsie, schizofrenie, jsou totiž velmi podobné jako u posedlosti. Musíme rozpoznat, kde končí psychická rovina a kde začíná rovina spirituální, duchovní. Mnohdy jsou tyto věci tak provázané a prolínají se, že by bylo nemoudré, kdyby exorcista ruku v ruce nespolečně pracoval s psychiatrem. Samozřejmě, že velmi dobrý psychiatr je schopen rozeznat, kde končí jeho kompetence a schopnost diagnostikovat, a je potřeba obrátit se na exorcistu.

Napsal jste knihu o satanovi. Je velmi obsáhlá. Proč jste právě jemu věnoval tolik pozornosti?

Rozhodně ne proto, že by mne satan přitahoval (smích). Má služba ale s sebou nese v první řadě boj s ním. Prvořadým úkolem je proto odkrývání jeho taktiky. Když jednou ukážeme způsob, jak ďábel působí, tak se jeho moc oslabí. Proto jsem knihu napsal.

Potkávám mnoho lidí, kteří procházejí různými zkouškami a utrpením. Nejde ani tak o utrpení fyzické, jako spíše citové a duševní. Lidé v České republice trpí nedostatkem lásky. Děti trpí, protože na ně rodiče nemají čas nebo se rozvádí. Rozvody a nevěrou si navzájem ubližují i dospělí. Senioři pak těžce nesou nedostatek pozornosti ze strany vlastních dětí. Jsou to skrytá utrpení, přesto nejsou o nic méně bolestivější než vážná fyzická onemocnění. Vidíte nějakou cestu, jak těmto utrpením čelit, nebo se člověk musí s tvrdou realitou smířit?

Hlavní problém je v tom, co jste už řekla. Je to nedostatek lásky. Z nedostatku lásky v lidech vzniká vzdor. Ježíš přišel, aby nám předal křesťanské poselství lásky k bližním. Bohužel jak věřící, tak nevěřící se dopouštíme toho, že jsme hodně dlužni tomuto přikázání milovat druhé. Problém vidím v tom, že lásku nedáváme. Všichni ji očekáváme, ale kdo ji dá? Nemůžeme se považovat pouze za oběti, kterým se jí nedostává. Musíme se také stát zodpovědnými a ptát se: Jak to, že já ji nedávám? Například někdo se cítí sám a očekává, že bude mít kolem sebe lidi, kteří ho budou mít rádi. Máme právo očekávat, že budeme milováni. Pokud jsem ale místo pouhého očekávání ochoten lásku dávat, automaticky ji začnu i přijímat.

Svatý Jan od Kříže řekl jednu krásnou myšlenku: Tam, kde není láska, dej lásku a nalezněš ji tam. Myslím, že toto je ta nejlepší odpověď.

P. Elias Vella OFMConv. se narodil roku 1941 na Maltě. V necelých třinácti letech pak vstoupil do františkánského řádu. V patnácti nastoupil roční noviciát v italském Assisi. Po filozofických a teologických studiích na St. Anthony's College v maltské metropoli Valletta studoval v Římě. Po ukončení studií dostal nabídku učit v Římě na univerzitě, ale dal přednost návratu na Maltu. Tam působil jako farář, provinciální představený a pedagog na vysoké škole. V letech 1986-1993 zastával funkci arcibiskupského delegáta pro řeholní život na Maltě. V roce 1993 byl pověřen tamním biskupem sloužit jako hlavní exorcista a prezident Diecézní komise pro okultismus a satanismus. Od té doby jezdí po celém světě evangelizovat. Je členem americké Asociace křesťanských terapeutů. P. Elias Vella napsal celkem třiadvacet knih věnujících se především duchovnímu životu. Poslední pojednává o Satanovi. V České republice byly doposud knižně vydány pouze přednášky ze semináře o vnitřním uzdravení s názvem Zakotvit svůj život v Bohu (vydala Maticе cyrilometodějská s r. o.) a letos Ježíš – lékař těla i duše (Karmelitánské nakladatelství).

Rozhovor s Ing. Emilem Čoupkem

„A královna ta andělská
at' pláštěm svým jej chrání...“

(Giuseppe Verdi: Síla osudu, sbor
konventu řádových bratří)

panu Emilu Čoupkovi k jubileu jeho 80.
narozenin a jeho milovanému Moravanu.

*Pan Čoupek dovede lidi překvapit. Jako
mne, když jsem za ním přišla na tento
rozhovor, a to hned dvakrát. Protože za
prvé zvoním u domu na Jundrovské, u
dveří velkého patrového domu, už si
myslím, že pan Čoupek není doma, když
vtom se zjeví a vede mne jinam, do
malého skromného, zato velice
útulného domku za rohem, kam se
vstupuje z pěkně udržované zahrádky.
A tím druhým překvapením je celkový
dojem z pana Čouпка, který vůbec
nepřipomíná osmdesátiletého kmeta.
Hlavně oči si zachovaly jiskru věčného
mládí ducha.*

*Už jsme však vstoupili do jeho
domácího hájemství, dejme mu tedy
slovo.*

**Pane Čoupku, můžete nám říci něco o
sobě?**

Když mi v roce 1931 zemřel otec, začal
jsem chodit do školy v Komíně, kde mne
učili pan učitel Slabý a Kristen a na
housle jsem se učil u Bedřicha Chrástila.
Potom na reálce jsem našel profesora
Tomašíka jako svůj vzor místo
zemřelého otce. Ještě jako student reálky
jsem byl v roce 1943 totálně nasazen
v Essenu. Po osvobození jsem
pokračoval ve studiu na technice
studiem architektury. Kromě toho jsem
byl od roku 1939 členem Klubu přátel
Mladého hlasatele, kde vycházely
Foglarovy Rychlé šípy. A po roce 1989
jsem v Sokole založil stolní tenis. V roce
1946 jsem se stal členem Moravanu.

**Dostali jsme se teď k tomu hlavnímu,
k Moravanu. Jaké byly jeho začátky,
kdy byl založen a jaké měl dirigenty?**

Moravan byl založen roku 1931 v Brně
nejprve jako Spolek katolických
akademiků, jehož součástí byl sbor. Vedl
jej Josef Veselka, první dirigent a
zakladatel Moravanu v roce 1946. Za
svého působení v letech 1945-1980
přivedl sbor k jeho vrcholům. Když roku
1992 zemřel, převzal jeho místo dirigent
Řezníček, který sbor vedl až do své smrti
v roce 1993. Potom se sbor na tři roky
rozpadl. Pražský sbor zdědil dirigent
Mátl. Až v roce 1996 se sbor opět sešel
pod vedením dirigenta Severy, s třiceti
členy oproti 90členému sborovému
tělesu od 40.let.

Vůdčí myšlenkou Moravanu se stala
slova Josefa Bohuslava Foerster na
koncertě k 90.jubileu svých narozenin v
roce 1949 ve Smetanově síni v Praze:
„Zpíváme pro větší čest a slávu Boží a
pro potěšení srdcí svých i posluchačů.
Una vox-una fides et voluntas.“

A současný stav Moravanu?

Od roku 1999 je dirigentem Tomáš
Ibrmajer. V souboru je deset starých
členů, deset úplně mladých a deset
středního věku, jsou zde zástupci tří
generací.

**Kolik má Moravan průměrně do roka
koncertů?**

Průměrně za rok asi dvacet koncertů, 45
dvouhodinových zkoušek v kostele u sv.
Jakuba, devět sjezdů a prázdninové
soustředění. Kromě toho jsme zpívali
také v opeře, v roce 1955 Moravan
spoluúčinkoval v Mladé gardě, v roce
2003 v Aidě.

Kam se Moravan dostal nejdál?

Nejdál byl koncert zřejmě v Lotyšsku
v Rize. Jinak byly zájezdy do šestnácti

zemí, z toho třiačtyřicetkrát do Itálie, zpívali jsme například v Palermu a na Velké ceně ve Vatikánu.

Jaké jsou nejbližší plány Moravanu?
Zpívání ve Vnorovech 5.července, kde bude P. Pavel Zíbal slavit padesát let kněžství.

Jaká byla vaše nejčastější skladba?
Nejvíc byla na pořadu Píseň na moři od Bedřicha Smetany, Dvořákova Milenka, J.B.Foerster a Leoš Janáček. Také Nešverova Moravěnka, to bývala moravská hymna.

A co má nejraději publikum?
Posluchačsky oblíbenou skladbou je Horská růže Jaroslava Kvapila a Polní mše Bohuslava Martinů.

Kromě zpěvu se věnujete ještě sbírání známek pro Charitu, což je činnost daleko důležitější jak napovídá manželka. Můžete nám k tomu říct něco bližšího?

Zasílám známky Společnosti sv.Vincence z Pauly, dříve na Oblastní charitu v Pardubicích. Je to akce paolánů, kteří peníze utržené za použité známky používají na své misijní akce. Celkem jsem ve 22 zásilkách již poslal 50.000 kusů známek (říká se, že jedna známka znamená jeden krajíc chleba). Známky posílám na adresu Společnosti sv. Vincence z Pauly, Haštalské nám.3, 110 00 Praha 1.

Co byste vzkázal našim čtenářům?
(široký úsměv manželů Čoupkových)
Že zpěv a muzika je to nejlepší. Jak říkal svatý Ambrož, kdo zpívá, modlí se dvakrát. Děkuji za rozhovor.

Hliněná nádoba

Čínská moudrost

V Číně měl jeden nosič vody dvě velké hliněné nádoby. Visely na obou koncích klacku, který nosil na krku. V jedné nádobě byla prasklina a proti tomu ta druhá byla dokonalá a vždy nesla plnou míru vody. Na konci dlouhé nosičovy cesty od potoka až k jeho domovu zbyla v prasklé nádobě vždy jen polovina vody.

Celé dva roky to takto chodilo, nosič donesl každý den domů jen jeden a pul nádoby vody. Dokonalá nádoba byla pyšná na svůj výkon, vždyť přinesla pokaždé všechnu vodu. Zato chudáček prasklá nádoba se styděla za svoji nedokonalost a cítila se uboze, že je schopná jen polovičního výkonu.

Po dvou letech soužení oslovila prasklá nádoba u potoka nosiče: Stydím se, moc mě mrzí, že prasklinou vyteče cestou domů tolik vody. Ale nosič jí odpověděl: Všimla sis, že kytky rostou jen na tvou straně chodníku a ne na straně druhé? To proto, že jsem vždy věděl o tvém nedostatku a na tuto stranu cesty jsem rozséval semena květin. To ty jsi je každý den zalévala, když jsme se vraceli od potoka domů. Dva roky trhám tyto krásné květiny, abych si jimi ozdobil svůj stůl. Kdybys nebyla taková, jaká jsi, tak by tato krása nemohla prozářit můj domov.

Všichni máme své osobité chyby. Všichni jsme prasklé hliněné nádoby. Právě tyto praskliny a chyby, které jsou v každém z nás, dělají náš život tak zajímavým a vzácným. Jen musíme umět

každého přijmout takového, jaký je a vidět v něm to dobré. Přejí krásný den všem prasklým hliněným nádobám - všem svým přátelům.

JSME TAK CIVILIZOVANÝ, SLUŠNĚ VYCHOVANÝ,
KULTURNÍ NÁROD, ŽE NA MĚ Z TOHO ODE HRŮZA!

V té vaničce je dítě aneb povelikonocní reflexe na reflexi postní.

Připravila Eva Vopičková

„Muhammad považoval od počátku své učení za totožné s tím, jež hlásali staří izraelští proroci, případně Ježíš. K jeho hořkému zklamání však židé začali napadat základy jeho učení, poukazující na zjevné rozpory mezi Starým zákonem a Koránem. Z toho vyvodili, že Muhammad není žádným prorokem a Korán žádným božím zjevením. K rozchodu se židy nedošlo ihned, po určitou dobu byl „giblou“, t.j. směrem, jímž se věřící obracejí při modlitbě, Jeruzalém a muslimové

dodržovali také židovské svátky a půst. ... Asi v r. 624 dospěl Muhammad k závěru, že se mu nepodaří odpůrce přesvědčit o správnosti svých názorů a vyvodil z toho důsledky. ... Otočil „giblu“ ke Ka'bě (původně pohanské obětiště u Mekky), kterou spojil s působením Abrahamovým, zavedl půst v měsíci ramadánu a místo soboty se stal pátek dnem svátečním, spojeným s kázáním a společnou modlitbou v poledne.”

Tolik citace z díla fundovaného orientalisty Ivana Hrbka, který do češtiny přeložil Korán. Muhammadovy starosti mi připomíná otázka: „Mají křesťané dodržovat židovskou formu velikonoce?”

Budeme-li se zabývat slovy a čísly, spočítáme si, že posledním dnem 40t denní postní doby je Květná neděle, která je zároveň prvním dnem „svatého týdne”. Velikonoční triduum nebo-li třídní ve svatém týdnu je vyvrcholením období modliteb a rozjímání, čekání na Vzkříšení. Můžeme si to zkomplikovat. Vzhledem k tomu, že neděle coby den sváteční není dnem půstu, i když nese název „postní”, vyjde nám, že 40 dní půstu bychom měli držet až do Vzkříšení!

Podle veškeré katecheze, kterou jsem prošla, vím, že povinnost půstu v dnešním pojetí, kromě přísného půstu 2x do roka, se splní také dobrým skutkem, almužnou, mší sv. a p. Almužna přitom nemusí být jen určitý peněžní obnos, který třeba v dobré víře věnujeme chytračícímu podvodníkovi, ale i čas a dobré slovo věnované bližnímu. Půst od masa je vlastně tou nejjednodušší a možná nejsnadnější formou půstu. Pro mnoho z nás neznamená žádnou újmu, podle

moderních poznatků prospíváme svému zdraví.

Od své maminky, která vyrostla v přísně vedené katolické rodině, vím, že na Zelený čtvrtek pekli k tradičnímu špenátu t.zv. „velikonoční hlavičku“, což byla housková nádivka s bylinkami a s uzeným masem. Na Zelený čtvrtek se půst od masa nedržel.

Křesťanská tradice se v průběhu staletí značně odlišila od židovské, to je přirozené a je to v pořádku. Ježíš však se jako pravý člověk narodil židovskému národu, byl jím vychován a dodržoval jeho zvyky. Snažíme-li se svými životy připodobnit Kristu, snažíme se zároveň být podobni tomu nejlepšímu židu, který se kdy narodil. Mají tedy křesťané dodržovat židovskou formu velikonoce? Pokud se budeme chtít po vzoru Muhammada odlišit od židů za každou cenu, může se stát, že s pomyslnou vaničkou vylijeme i dítě, které jediné je v celém očistném procesu skutečně důležité.

Letní dovolená pro rodiny s dětmi

Nabídka manželského společenství.

Radek házy

Ahoj všichni příznivci letních prázdninových pobytů. Ještě se nabízejí volná místa Po odsouhlasení na faře v Sobotíně máme rezervovaný týden od 20.-27.8.2006. Fara Sobotín u Šumperka.

Příjezd je možný od soboty odpoledne. Kapacita asi 50 lidí v 8 pokojích. Možnost přívěsu nebo eventuálně stanu po domluvě.

Cena předběžně 65,- Kč/ osobu a noc. Podrobnější informace zašlu později, něco lze vidět na www.farasobotin.wz.cz Prosím o nějaké reakce, doufám, že fara bude praskat ve švech. Myslím, že nejsme nijak uzavřeni, pokud máte někoho, kdo by třeba rád jel, jak z farnosti, tak i "nefarník", ničemu to nebrání.

Již nyní sháním dobrovolníky: duchovní program, sportovní program, vedoucí turistického oddílu, vůdce vrcholové skupiny, babysiter, provianták, somelier, rozhodčí sportovních zápasů, uklízečka a kuchařka.

Info na tel: 603 431 341

Anselm Grün opět v Brně

Ve dnech 9.-11. června navštíví Brno známý autor knih o křesťanské spiritualitě P. Anselm Grün.

Program setkání:

pátek 9. června ve 20.00 hod: Čím jsem si to zasloužil? - *pochopení a zacházení se zármutkem* - veřejná přednáška (aula Biskupského gymnázia v Brně, Barvičova ulice 85).

sobota 10. června od 9.00 hodin

Dimenze víry - celodenní rekolekce zakončená bohoslužbou (aula Biskupského gymnázia v Brně, Barvičova 85).

Sobotní program je třeba absolvovat celý, oběd pro zájemce bude možné objednat a zakoupit přímo na místě před začátkem programu. Po celou dobu programu budou k zakoupení všechny

publikace Anselma Grüna i další knihy duchovní literatury.

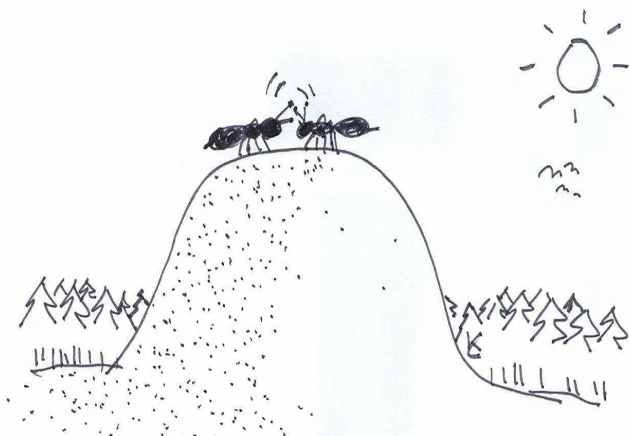
neděle 11.června

9.30 hodin - bohoslužba - celebruje Anselm Grün - (kostel sv. Jakuba v Brně)

11.00 hodin – autogramiáda (knihkupectví Cesta na Rašínově ulici - naproti kostelu)

O LÍDECH MI NIC NEVYKLADEJTE!
TO JSOU MRAVENCÍ, KTERÝ NEVĚDÍ CO CHTĚJÍ!

Kreslený humor: Libor Kabelka

Škola učednictví

27.8.-2.9.2006 na Vranově u Brna

Vede Tom Edwards + česko-americký tým pod záštitou koordinátora charismatické obnovy.

Program je určen především mladým lidem, kteří chtějí povyrůst v následování Ježíše, prohloubit svůj osobní duchovní život a získat zkušenosti pro službu ostatním. Co bude obsahem?

Vyučování, společná i osobní modlitba, zkušenost společenství, praktické rady ke službě, pantomima...

Zveme vedoucí začínajících společenství (a nejen vedoucí), zveme kmotry JUMPových klanů, zveme všechny, kdo chtějí investovat týden prázdnin (či dovolené) do prohloubení svého vztahu s Hospodinem.

Cena přibližně 2000 Kč, ale pro potřebné lze domluvit slevu.

Přihlášky a další informace na adrese koordinátora. Nejlépe přes mail: koordinator@cho.cz, nebo Kancelář koordinátora, Pastorační středisko, Kolejní 4, 160 00 Praha 6, nebo zázn. 220181707. Počet míst je omezen, přihlaste se co nejdříve!

Inzerce:

Pracující žena hledá podnájem v Komíně.
Telefon: 723 784 602

Koutek pro děti Vláček

Eva Vopičková

Čekali jsme s kamarády na babičku Markétku, ale nepřišla. Odešla už napořád do pohádky. Nám je teď po Markétce smutno, ale v pohádce jsou určitě rádi. Markétka umí nejen hodně básniček, ale i písniček. Umí zpívat a hraje k tomu na mandolínu. Některé písničky mě také naučila. Třeba tu o vláčku, který kdysi jezdil z Kuřimi do Veverské Bitýšky. Složil ji pan Orlíček.

Býval vláček.

*Kdo dnes uvěří, že do Bitýšky Veverčí
jezdil vláček osobáček co měl plno dveří?
Kuřim, Knínice, Bitýška, před tím
Chudčice,
to byla trať nejkrásnější v celé republice.
Topič ve svetry, jezdíval nejlíp po větru,
hodinovou rychlostí až třicet kilometrů.
Kus od stanice rozháněl husy, slepice,
v lese sem tam zpod vagonu vytáhl
zajíce.
Veselá bývala jízda, trampí zpívali
a vláček k tomu hvízdá.
Pryč už je ten čas, a nevrátí se nikdy zas
- on ten vláček osobáček jezdil totiž na
čas.*

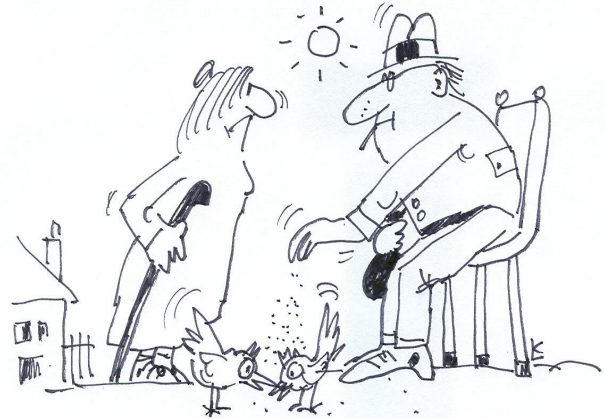
Proud řeky Času už dávno odnesl čas vláčku. Dnes ho můžeme vidět jen na starých obrázcích a stěží ještě potkáme pamětníka. Někdy ve třicátých letech minulého století koupil všechno traťové zařízení pan Baťa a odvezl to i s kolejemi někam jinam. Dochovaly se jen zbytky zemního tělesa, nízký násyp místy v trase od Kuřimi do Chudčic a několik metrů hluboký zářez mezi Chudčicemi a Veverskou Bítýškou. Lidé si jím zkracují cestu při procházce nebo jízdě na kole. Pryč jsou doby, kdy tudy jezdili výletníci vláčkem trampovat na Bílý potok, nebo třeba vítat jaro na Šmelcovnu. Do Bitýšky se dnes dostaneme autobusy integrované dopravy, ať už přes Kuřim nebo kolem přehrady, také lodí. Možná ale, že i ten vláček osobáček stále ještě jezdí někde v pohádce. Možná, když zavřeme oči a zůstaneme chvíli potichu....slyšíte, jak hvízdá? Vláček přijíždí, děti, nastupovat! Kam že se pojedete? Na prázdniny přece. Šťastnou cestu, krásné a požehnané léto,

zůstávejte s Pánem Bohem a nezapomeňte na Navrátila.

Teta Eva

PTÁCI SE MAJÍ RÁDI NA JARĚ,
JELENÍ NA PODZIM, JENOM MY DVA JE MĀME
RÁDI POŘÁD!

Utěšitel

Libor Kabelka

*Příznivé pranostiky roztavily medové slzy četné
rozpačitá duha zbarvila schoulené břízy na
obzoru,
vychladlý dech rán opustil dech, osvobodil vůně
květné
dráhy ptačích predátorů rozřaly rázně pyšnou
dračí horu.*

*Koberce z bylin nad tůň vrátily zlato slunci do
azuru
vyprahlý podvečer rozhodil do skal monotónní
rytmus klekání,
smíšený chvalo zpěv se klenbou barokní nese
strmě vzhůru
padesát dní naděje má slavnou finální korunu –
Svatého Ducha seslání.*

Proč radost ?

Citáty z knihy: Duchovní texty Matky Terezy z Kalkaty

Sami víme, že to, co děláme, je kapkou do moře. Ale kdyby tahle kapka v moři nebyla, chyběla by tam.

V naší práci není místo pro pýchu a ješitnost. Naše práce je Pánovo dílo, chudí jsou Pánovi chudí. Přenechejme se Ježíši, aby on mohl naším duchem myslit, našima rukama konat. Všecko můžeme, je-li jeho síla s námi a v nás. Jsme tu přece proto, abychom předávali Boží lásku.

Často a rádi mluvíme o dobrém, milosrdném a dobrotivém Bohu, který odpouští a chápe. Jsme pro své trpící bratry živým svědectvím nebeského Otce? Každý, kdo k tobě přijde, měl by od tebe odcházet klidnější a šťastnější. Měl by být "pozdraven" a snad uzdraven dobrotou, která září z tvého úsměvu, z tvých očí, ze slov, z gest. ...

Radostnost je začátkem svatosti. Naučíš-li se být radostným, začneš se podobat Kristu, jehož srdce plné dobroty myslí vždy na jiné.

Radostnost musí být základním rysem našeho života. ...

Radostnost je znakem, že člověk je velkomyslný. ...

Naše radostnost je nejúčinnějším prostředkem k hlásání Krista a jeho poselství o radosti. ...

Uvidí-li lidé radost ve vašich očích, uvědomí si, že jsou Božími dětmi. Duše svatých musí časem prodělávat těžké vnitřní zkoušky a dobře vědí, co je temnota. Ale chceme-li, aby si druzí uvědomili Ježíšovu přítomnost, musíme být o ní přesvědčeni především my sami. Představte si, že by některá sestra přišla s umučenou tváří a váhavým krokem do slumu. Co by těm chudákům tam mohla přinést? Nic, snad ještě hlubší pocit beznaděje nebo zoufalství. Radostnost je

nakažlivá, proto musíme překypovat radostností, kdykoliv se blížíme k chudým.

Jak vyjít s mužem během MS ve fotbale?

Berlín - Dvě sportovní novinářky se rozhodly vyzbrojit ženy před fotbalovým MS speciální příručkou o spletitostech fotbalu a mužské duše.

Čím nedráždit muže během MS

..."Nerušte muže těsně před zahájením zápasu komentáři jako 'Večeře je připravena' nebo 'Vyvenčil jsi už dnes psa?'. Jsou totiž natolik napumpovaní adrenalinem nebo tolik nervózní z následujících 90 minut, jež je čekají, že nejsou schopni cokoliv jiného dělat nebo o čemkoliv jiném přemýšlet.

Nepokládejte mu otázky typu 'Jaký tým je náš?' Ty, které nedokáží rozpoznat, která strana je Německo, by měly mlčet a čekat na náповědu od televizního komentátora. ...Nikdy neříkejte: 'Je to jen hra'. Protože pro muže to není jen otázkou života a smrti, ale znamená to ještě mnohem více. Papenbergová s Pilawovou říkají, že knihu napsaly proto, aby ženám pomohly pohnout se mimo jejich předepsanou roli v čase zápasu. "Ženy se sledování zápasu buď neúčastní, nebo u něj v tichosti sedí. Tolerovány jsou pouze tehdy, uctívají-li mužského experta vedle sebe, pokud dobře vypadají, popřípadě když přinesou pivo." ...

Jak se chovat na stadioně

... "Jakmile zápas začne, nekláďte do telefonu. Ať vás ani nenapadne, že byste si daly něco k jídlu nebo k pití dříve, než skončí poločas. ...Nezatoulejte se někde

Vyhodnocení farní ankety podle oblíbenosti rubrik (hodnotilo se školním systémem 1 - 5)

Je zde patrné, že kromě dvou posledních rubrik se všechny ostatní pohybovaly v rozmezí známek (zaokrouhleno) 1 až 2. Suverénním vítězem se staly úvodníky našeho duchovního správce, i když „ má co zlepšovat, čistá 1 to není “ !

pořadí úspěšnosti rubriky	hodnocení rubriky	název rubriky
1.	1,19	Příspěvky správce farnosti - otce Petra
2.	1,23	Informace o chystaných akcích ve farnosti
3.	1,60	Zajímavosti "O komínské farnosti"
4.	1,66	Zápisy z jednání farní rady a jiné organizační záležitosti v souvislosti s farností
5.	1,89	Rubriku "Rozhovory"
6.	1,94	Aktuální zprávy o dění v brněnské diecézi
7.	1,95	Rubriku "Ptáte se, zajímá vás"
8.	1,97	Podrobné informace o naší farní adopci na dálku (děti v Indii)
9.	2,00	Rubriku o životě různých skupin farníků
10.	2,02	Diskuze a komentáře farníků
11.	2,07	Koutek pro děti
12.	2,12	Svědectví věřících - boží působení v našich životech
13.	2,16	Církev a víra v historických souvislostech - svatí
14.	2,20	Ukázky z knih, texty duchovních autorů k povzbuzení ...
15.	2,22	Kreslený či psaný humor
16.	2,42	Básně a modlitby
17.	2,69	Rubriku, kterou by si vedly samy děti
18.	2,73	Rubriku "Farní inzerce"

Mohly byste prohrát. ...

ITÁLIE

poutní zájezd

Pořádá: *Římskokatolická farnost u kostela sv. Vavřince v Brně-Komíně*
ve spolupráci s *CA JEDOTOUR*

Termín: **31.8. – 5.9.2006**

Předpokládaná cena: **5 700,-**

1. den
čtvrtek
7.9.06
Odjezd z Brna-Komína od kostela v 19⁰⁰ hod. přes hr. přechod Mikulov do Rakouska. V noci cesta non-stop pouze s hygienickými přestávkami přes Graz, Klagenfurt, hr. přechod Tarvisio, Udine, Padovu, Bolognu, Fiorentinu do města Tivoli.

- noc projetá v autobusu
2. den
pátek
8.9.06
Prohlídka oblíbeného letního sídla římských císařů (Vila d'Este s nádherným parkem a impozantní ruiny Hadrianovy vily z 1. století).

- 1. nocleh – Happy camp - bungalovy
3. den
sobota
9.9.06
Po snídani návštěva křesťanských památek (nejslavnější chrámy St. Maria Maggiore, Leteránský chrám a palác, chrám sv. Klementa s hrobem sv. Cyrila, chrám sv. Petra v řetězech, chrám sv. Pavla). V podvečer **Řím – barokní** (procházka k fontáně di Trévi, Španělské schody, Piazza Navona, barokní paláce a chrámy, Pantheon).

- 2. nocleh – Happy camp - bungalovy
4. den
neděle
10.9.06
Ráno odjezd do **Vatikánu** – prohlídka vatikánských sbírek, Sixtinská kaple, basilika sv. Petra – účast na mši svaté, možnost vyhlídky ze střechy basiliky. Andělský hrad atd. Odpoledne a v podvečer Kapitol, Palazo Doria a **Řím – antický** (Koloseum, Forum Romanum, Forum Traianum atd.).

- 3. nocleh – Happy camp – bungalovy
5. den
pondělí
11.9.06
Po snídani odjezd do Florencie (prohlídka mostu zlatníků, Palázo Pitti, nádherné chrámy, San Croce, San Lorenzo, komplex – Dóm, Baptisterium, Campanilla, Piazza Signoria se sochou Davida). Odpoledne pokračování v cestě non-stop přes Bolognu, Padovu, Tarvisio a v noci Rakouskem přes Graz, Vídeň, do Brna.

- noc projetá v autobusu
6. den
úterý
12.9.06
Předpokládaný příjezd do Brna v dopoledních hodinách.

- V ceně zájezdu:**
- doprava klimatizovaným autobusem
 - průvodce
 - základní pojištění pro cesty a pobyt
 - 3x ubytování (2-3 lůžkové bungalovy s vlastním soc. zařízením)

Cestou možnost občerstvení v autobusu: káva, čaj, pivo, limo, jednoduché teplé jídlo
Snídaně – Kč 25,- Večeře – Kč 45,-

Přihlašovat se můžete na faře v pondělí a ve středu od 15 do 17 hodin. Termín přihlášek je do 15. června. V případě malého zájmu bude pout' zrušena.